

Slova a vědomí (myšlení)

To, co máme v mysli (na mysli), je někdy velmi obtížné vyslovit, tj. vyjádřit slovy. Slova se nám zdají někdy nepřesná, nepřipadná, nevystihující, zjednodušující. Tak tomu je ovšem opravdu pouze někdy a záleží to na povaze toho, co chceme vyjádřit, říci, povědět. Někdy je tomu také naopak, že máme pohotově slova, ale ta že předbíhají tomu, co si ve skutečnosti myslíme (eventuelně napovídají nám jakoby předem, intervenují a ovlivňují naše vědomí a naše myšlení). V takových případech se dokonce stává, že si ani dost dobře neuvědomujeme, co vlastně říkáme, když některých slov v jisté situaci a kontextu užijeme. Prostě a dobře: mluvení, promlouvání [není?, V. D.] jen myšlení či uvědomování nahlas, a myšlení či vědomí není jen promlouvání potichu.

(Písek, 101120–1.)